

nr. 2 maart 2026

samenspraak

Rina Boomsma

protestantse gemeente lochem

Heeft God de wijsheid van de wereld niet in dwaasheid veranderd?

(1Korintiërs 1, 20b) Over AI en preken

In de media is nogal wat aandacht voor de vraag: Kan een dominee zijn/haar preek schrijven met AI? De afgelopen maanden wordt het mij ook in Lochem steeds vaker gevraagd: Waarom schrijf je je preek niet met AI, scheelt tijd, lekker makkelijk. De vraag gaat gepaard met een lachje. Ik weet niet precies wat ik van deze aandacht voor preken en AI moet vinden. Blijkbaar is een preek bij uitstek iets om duidelijk te maken dat kunstmatige intelligentie ons menselijk brein overbodig maakt. Boeiend wat dat zegt over onze laatmoderne tijd en religie. Dat juist die preek – ook in de niet-christelijke media – steeds weer opduikt in dit verband.

Nu het antwoord: ik zou niet weten hoe ik een preek met AI moest maken. Ik lees in de media hoe collega's dat doen. Ze gebruiken AI om informatie te bundelen en er een goed verhaal van te maken. Hun verhaal. Ik kan echt niet beoordelen of dat werkt. Ik kan alleen maar uitleggen wat een goede preek is en hoe die ontstaat. Een goede preek brengt de oude Bijbeltekst tot leven in onze eigen leefwereld. Ouderwets gezegd: Het Woord van God spreekt ons aan: nu. Daar is voor nodig: uitstekende kennis van de Bijbeltekst, de gave om die in woord en beeld te 'vertalen' naar onze tijd en empathie met mensen en onze wereld. Naar mijn overtuiging is dat een samenspel tussen aan de ene kant een predikant met een doorleefd geloof, kennis van Bijbel, liturgie, theologie en iemand die houdt van mensen, in het bijzonder zijn/haar gemeente; en aan de andere kant de Geest van God die werkt in mensen en dus ook onder de 'hoorders' van de preek. Als u dat goed leest beseft u: een preek is altijd 'mijn' preek, ik kan die van een ander niet gebruiken. U voelt het wel aan: Ik voel niet veel voor AI in een preek. Laat mij maar zelf worstelen met de Bijbeltekst (het liefst in het Grieks of het Hebreeuws), laat mij maar in gesprek met gemeenteleden ontdekken wat die tekst hen zegt, laat mij maar stil worden in gebed. En ja de woorden vind ik dan zelf wel. Een van mijn talenten is dat ik goed ben met taal. Dus u zult het in Lochem voorlopig moeten doen met preken zonder AI.

Tot slot de prachtige woorden van Paulus boven deze tekst. Denk vooral niet dat AI, of welke ontdekkingen ook, opeens het heil voor onze wereld zijn. God gaat zijn weg in 'dwaasheid'. Paulus bedoelt de weg van Christus. Die weg volgen wij deze weken die eindigt aan het kruis. Hij geeft zichzelf in solidariteit met ons. Dwaasheid, maar wel het begin van een nieuw leven. Laten we daar maar over preken, hoe dan ook.

Paul Wansink

2 Meditatie

4 **In gesprek met Jerusa Beumer:**

de verhuizing van Gudula

6 **Maatschappelijk gesprek met**

Ds. J.W. Drost

8 **In gesprek met ...**

Rina Boomsma-Welmer

9 Van de predikant

10 De Passie 2026

12 **Hello, I'm**

Jaidy van der Horst

13 Terugblik op de jeugddienst

14 **Vieren:
aansprekende Bijbelverhalen**

16 Kerkdiensten

17 Jongerenproject Afrika

18 Pastoraat en Diaconie:
senioren-paaslunch

19 Gemeenteavond: Maaltijd van de Heer

20 Uit de kerkenraad

21 Taizé-viering

22 In Memoriam
Reintjen Hoentjen-Winkel

23 In Memoriam Bertha Menkhorst-Hijink

24 In Memoriam Dirk van de Kraats

25 Diaconie/Beheer

26 Kerk in Actie 2026: veertigdagentijd

27 Berichten

29 Liederenkeuze gemeente

30 Colofon

31 Leesrooster

32 Lied

Jerusa Beumer begeleider Welzijn, over de verhuizing van 'Woonzorgcentrum Gudula'

Geschiedenis: Huize St. Gudula begon in 1900 als opvanghuis voor zieken en weesmeisjes aan de Tuinstraat en werd beheerd door de Zusters Franciscanessen. Pastoor Pieters haalde hen naar deze plek, hier stond het voormalige klooster St. Jozef. In 1954 keurde de inspectie het gebouw af en in de wens om zorg te scheiden verhuisde het naar de Bosweg.

De Lochemse architect Postel breidde het complex in 1928 uit met een vleugel. Het kreeg de functie van klooster en werd de huisvesting voor de zusters Franciscanessen. Hun aantal verminderde en in 2008 vertrokken de laatste zusters na ruim honderd jaar uit Lochem om zich te vestigen in Denekamp. Het oude pand aan de Tuinstraat werd gesloopt en in 1983 werd er een modern zorgcentrum gebouwd.

Hier hebben de bewoners jarenlang met plezier gewoond.

Verhuizing:

Jerusa: de verhuizing van een zorgcentrum van de Oosterwal naar de Bosweg is een hele operatie. Dat is jaren geleden al begonnen met plannen maken, ook het personeel en de bewoners konden wensen en ideeën aandragen. Op 25 en 26 november van het afgelopen jaar was het D-day. Met twee dagen ter overbrugging in het 'Hof van Gelre' zijn alle bewoners overgegaan. Op de dag van intrek mochten zij over de rode loper naar binnen gaan. De families hebben geholpen om de kamers in te richten en schilderijtjes, meubels en eigen spulletjes te plaatsen. Zodat de kamer eigen en vertrouwd is. De omgeving is al nieuw en dat is natuurlijk heel erg

wennen. Sommige bewoners zullen de nabijheid van het centrum missen, een rondje lopen en dan een drankje of ijsje doen op een terrasje. Op de nieuwe locatie is alles mooi ruim, kamers en badkamers zijn aan de eisen van deze tijd aangepast. De grote eetzaal is verdwenen en maakte plaats voor kleinschaligheid. De 63 bewoners hebben per groepje van negen een huiskamer waar samen gegeten wordt in een kleine setting, tv gekeken en een spelletje kan worden gedaan. Er is ruimte om door te groeien naar 73 bewoners.

Elke unit heeft een keuken ter beschikking, ook voor een hapje en een drankje. Er is goed nagedacht over de vorm en inrichting van de diverse afdelingen.

Jerusa: voor ons als personeel is het een fijne werkplek. De gangen zijn ruim, evenals de liften, er is ook nagedacht over de techniek, er is een spreek-/luisterverbinding met de kamers, zodat we eerder weten of er hulp nodig is bij de bewoner. De aloude sleutel is verdwenen, er wordt nu gewerkt met elektronische tags, overal is de techniek ingezet. Dat is een andere manier van werken en daarin worden we ondersteund.

Missen jullie de nabijheid van het centrum?

Jerusa: de stad is verder weg, maar hier is meer ruimte, binnenkort wordt de tuin aangelegd en kunnen de bewoners er met mooi weer heerlijk genieten. We halen buiten naar binnen, de kamers hebben een Frans balkon zodat zon en frisse lucht binnenstromen. Aan de straatkant is

een ruimte gecreëerd om te vertoeven. Tijdens ons gesprek had het net gesneeuwd en de heer Greutink die hierbij aanwezig was, vertelde dat hij zo genoten had van het kijken naar de vallende vlokken. De natuur in al zijn facetten en we mogen er van dichtbij van genieten.

De bewoners zijn positief over de nieuwe locatie maar het huis moet nog een ziel krijgen, wat meer sfeer. Na twee maanden weet iedereen de weg te vinden en zijn er positieve geluiden te horen van bewoners en personeel.

We zitten in het proces van het aanschaffen van een duofiets en een rolstoelfiets. We gaan ervan uit dat als de lente aanbreekt, we weer heerlijk naar buiten kunnen. Hier zijn dan wel vrijwilligers voor nodig, maar die zijn er gelukkig. Voor wie naar buiten gaan geen optie is, hebben we de beschikking over het fietslabyrint. We halen buiten naar binnen. De hele wereld is binnen handbereik. Op een hometrainer gekoppeld aan een scherm, kunnen de bewoners, voor wie dat wil en kan, fietstochten maken. De software die erbij hoort is de tomtom en toont de hele wereld. Je kunt dus in Amsterdam op de Dam fietsen, linksaf de Kalverstraat in. Maar ook in Japan of Nieuw-Zeeland, Noorwegen of Spanje. Dat is een heel andere beleving dan alleen de trappers rondtrappen.

De heer Greutink is de fanatiekste gebruiker en heeft zo de hele wereld verkend zonder één stap buiten de deur te zetten.

Aan deze apparatuur hangt natuurlijk een kostenplaatje, software en onderhoud wordt niet door de verzekering vergoed. Er is een stichting 'vrienden van Gudula', en via fondsenwerving en acties wordt geprobeerd gelden binnen te halen. Deze voorzieningen zijn voor de bewoners een extra toevoeging en de kers op de taart.

Tijdens de uitgebreide rondleiding door Jerusa kwam ik enkele oud bekenden tegen en ook zij gaven aan dat de nieuwe locatie fijn is om te wonen.

Hebben jullie nog wensen?

Jerusa: 'Woonzorgcentrum Gudula', vallend onder zorggroep 'Sint-Maarten', is op een mooie en historische plek in Lochem gerealiseerd.

Dichtbij de natuur komen wonen en zorg hier samen. Wel zijn we nog steeds op zoek naar enthousiaste medewerkers met een hart voor de oudere medemens. Vacatures zijn te vinden op Facebook page ZSM Gudula. Want het belang van de bewoners staat voorop.

Wij gaan ervoor!

Als het kwaad goede mensen treft...

**Een maatschappelijk gesprek met Jan Willem Drost,
oud-predikant van onze gemeente (2014 - 2019).**

Jan Willem, naast dominee ook tekstschrijver?

Ik vind het fascinerend. Bijbelse verhalen vertalen naar de hedendaagse maatschappelijke realiteit. Het kan zijn als theaterstuk maar even zo goed als musical. Toen ik hier in Lochem predikant was, hadden we met regelmaat voorstellingen in het Openluchttheater. Diverse bijbelse thema's hebben we tot uitvoering gebracht met spelers/zangers vanuit heel Lochem en ver daarbuiten. Dat was, en is nog steeds, opvallend dat deelnemers zich zo spontaan opgeven om mee te doen aan dergelijke opvoeringen. Het is voor mij ook het bewijs dat "het geloof" echt wel bij de mensen leeft.

Als deze Samenspraak verschijnt is alles in gereedheid om het theaterstuk "Afscheid" op te voeren in de schouwburg. Dit verhaal is niet direct gelieerd aan een Bijbels thema. Het is een levensverhaal van een vrouw die worstelt met haar verleden: moet ze haar kinderen in haar laatste levensperiode alles vertellen wat ze vroeger heeft meegemaakt of moet ze zwijgen en de kinderen er niet mee belasten?

Dilemma's van veel oudere mensen die hun verhalen wel uitspreken tegen een dominee. Maar tegelijkertijd is er ook wél een link met het geloof. Geloofstraditie leeft van herinneringen. Zowel in een familie als in de kerk helpen herinneringen om voor ogen te houden: 'Daar komen we vandaan!' Dit stuk is met een andere cast ook in Druten opgevoerd. Mensen waren geraakt door de combinatie van muziek en spel. Het is een intens stuk, met, vind ik, een mooi klein eind.

Eind mei wordt hier in Lochem het theaterstuk "Job" opgevoerd. Het Bijbelboek Job vertelt over een rijke man die zijn rijkdom niet voor zichzelf houdt, integendeel. Maar hij raakt alles kwijt: zijn rijkdom, zijn vrouw en kinderen, alles. De vraag die het boekje wil beantwoorden, is deze: als alles tegen zit, heeft het dan nog zin om in God te geloven? Het is een uitermate actuele herkenning waar ook de maatschappij in 2026 nog mee van doen heeft.

Ik neem aan dat het script schrijven niet bij de opleiding theologie hoorde?

Dat heb je goed. Naast de opleiding theologie heb ik ook de scriptschool gevolgd, dus de opleiding script schrijven. Het concern Endemol wilde soaps gaan brengen in Nederland, maar Nederland kende nauwelijks scriptschrijvers. Heel veel werd vertaald uit het Engels. Toen is daar een speciale school voor opgericht. Er kwamen daar veel bekende mensen uit de televisiewereld lesgeven, zoals Robert Kievit die bekend is van een serie als 'Klem' of Frank Ketelaar die toen voor veel series het script schreef. Ik herinner me nog goed dat ik eerst vooral dingen moest afleren. Een scriptschrijver heeft wel een eigen boodschap, maar er moet ruimte zijn voor je publiek om er anders over te denken. Ze dachten daar bij de Scriptschool: 'Dat is een dominee, die vertelt in zijn preken hoe wij moeten denken. Dat gaan we hem als scenarist afleren'. Maar zo preek ik, vind ik, helemaal niet. Vaak maak ik er een ik-verhaal van. Zo zie ik dat, zo beleef ik dat. Anderen mogen daarvan vinden wat ze willen. Bij scenario's is dat niet anders. Ik vind scenario-schrijven en preken maken dicht bij elkaar liggen dan je in eerste instantie zou denken.

Jan Willem Drost is deeltijdpredikant in Kerkdriel, schrijft en heeft zijn eigen creatief bedrijf Jan Willem Drost Tekst en Idee.

Met 'Job' ga je naar de schouwburg?

Het Openluchttheater had onze voorkeur, maar daar kon het niet. Het is nu in de schouwburg en dat heeft ook zo zijn voordelen: een mooi podium, goed geluid en licht en we zijn niet afhankelijk van het weer. Er komen 30 mei twee voorstellingen: middag en avond.

Ik heb het script geschreven en Johan Klein Nibbelink is verantwoordelijk voor het muzikale gedeelte. Arjan Klein Nibbelink maakt de teksten voor de liederen. Ik heb wel wat suggesties gegeven, zodat ze een idee hebben van liederen die ik in gedachten heb: 'Als er geen morgen zou zijn' van Marco Borsato bijvoorbeeld of 'Waiting for a sunny Day' van Bruce Springsteen. Maar Johan en Arjan gaan daar hun eigen weg mee. Sander van Voorst doet de regie van het hele stuk. Soms kreeg ik een appje van hem: 'Jan Willem, ik heb nog een totaalscène nodig' of: 'Deze speelster is zo goed, die heeft wat meer tekst nodig!' Omdat we elkaar goed kennen en al meer samen hebben gedaan, schakelt dat lekker. Zo kom je tot de beste productie.

Kun je inhoudelijk iets vertellen over het theaterstuk 'Job'?

Ik zal een tipje van de sluier oplichten. Job is melkveehouder in de plaats Nieuwpoort. Hij heeft meerdere bedrijven. Financieel gaat het zeer goed. Hij is een gelovig man en ziet zijn rijkdom als geschenk van God. Met zijn verdiende geld wil hij de wereld verbeteren, zeker voor mensen die minder bedeeld zijn. Emma, zijn vrouw, geniet van alle rijkdom maar vindt Job te barmhartig tegenover de medemens. Zij houdt het geld liever voor zichzelf.

Dan zijn er nog enkele zakenrelaties, die je vrienden zou kunnen noemen. Bij het jaarlijkse donatiediner voor de welgestelden van de stad, wordt dit keer geld ingezameld voor de daklozen in de stad. Binnen de vriendengroep van Job leeft het idee, dat je nooit dakloos wordt als je dat niet wilt. Succes is maakbaar. Job is de enige die dat niet vindt. Te vaak ziet hij dat kwaad goede mensen treft zonder dat ze daar schuld aan hebben. Als de kinderen van Job op zijn landgoed samenkomen om een surprise-etentje voor te bereiden, slaat het noodlot toe. Niets lijkt Job bespaard te worden. Maar het breekt hem niet. Er is iets wat hem overeind houdt in dit actuele, onthutsende en tegelijkertijd hoopvolle verhaal.

Voorstelling: 'Afscheid' is 28 februari.

Aanvang 20.00 uur in de schouwburg

Voorstelling: 'Job' is 30 mei.

Aanvang 14.00 uur en 20.00 uur in de schouwburg

Kaarten online te bestellen via de Lochemse schouwburg of aan de kassa bij de schouwburg.

Rina Boomsma-Welmer

Rina is een van de zangeressen bij het theaterstuk 'Job'. Lang geleden waren haar eerste zanglessen. Het waren de jaren van de lagere school.

Op de vrije woensdagmiddag had Rina, samen met klasgenoten, zangles van Ger van Poppel. Dat was de opstap om mee te zingen in het gospelkoor 'Ekklesia'. Met dit koor werden optredens gedaan bij kerkdiensten in de regio.

Na 14 jaar buiten Lochem te hebben gewoond kwam ze bij terugkomst in aanraking met het Openluchtspelkoor. Hier heeft Rina 12-14 jaar in meegezongen. Ook daar ontmoette ze nieuwe mensen, o.a. Sander van Voorst en mensen uit Barchem die bij het zangkoor Encore zongen. Zij maakten haar enthousiast om daar te komen zingen. Die uitnodiging aanvaardde Rina, nog steeds zingt ze daar en nu dus ook bij het theaterstuk Job.

Rina: dat is zo leuk om hieraan mee te doen. Mensen vanuit verschillende koren samen repeteren voor dat ene stuk. Het geeft een leuke verbinding en er wordt gewerkt naar een doel.

In totaal zingen we zeven liederen, straks bij het optreden kennen we alle tekst uit ons hoofd. Het zijn bekende liederen die bewerkt/aangepast zijn naar het theaterstuk Job om zo een geheel te vormen met de spelers.

Deze keer is het optreden in de schouwburg, dat is voor mij het eerste optreden daar. Het lijkt me geweldig om daar te mogen zingen. Mijn stem is een hoge alt.

Thuis luister ik graag muziek. De keuze van de muziek is wel afhankelijk van mijn stemming. In het algemeen vind ik radio 538 wel leuk, kan ik lekker meezingen.

Jaren geleden zijn we, samen met Tjeerd, naar concerten geweest van bijvoorbeeld Sting of The Eagles. Nu zijn het veelal coverbands die we bezoeken zoals van Simon and Garfunkel of Crosby Stills Nash & Young.

Wat ik verder doe... ik ben al 25 jaar kapster.

Van de predikant

Voor mij is dit jaar een wat bijzondere 40-dagentijd. Ik hoop op 22 maart de marathon van Rome te lopen – mede voor het jongerenproject. U kunt mij sponsoren (zie elders in de kerkblad rekeningnummer NL63RABO0373740018 t.n.v. TG Dienen PGL Lochem onder vermelding van 'Paul Kaapstad') Ik hoop dat het lukt. Ik hou erg van de stad Rome, vanwege mijn liefde voor de Vroege Kerk vind ik het een feestje om er te komen. Benieuwd hoe dat wordt al hollend langs de Tiber. Na de marathon blijven Lobke en ik er nog een paar dagen. Ik ben dus 20 – 26 maart afwezig. Wie weet is het een idee een keer een avond te houden over het vroegchristelijke Rome. Lobke kan goed foto's maken. Nu ja, ideetje. Uiteraard hoort u van het verloop van de marathon.

Verder staat deze periode toch ook in het teken van de musical 'Job'. Prachtig om weer te zien met hoeveel inzet en plezier mensen van binnen en buiten de kerk bezig zijn met dit project. Reserveert u vast de datum: zaterdag 30 mei, om 15.00 uur en om 20.00 uur in de schouwburg. Kaarten zijn al te koop. Opnieuw ben ik onder de indruk van de creativiteit in onze gemeenschap. Ik heb ook veel lol in het samen zingen en het oefenen met de toneelspelers.

In de kerk leven we ondertussen toe naar Pasen. Het thema van deze 40-dagentijd gaat over hoop. Dat kunnen we wel gebruiken te midden van de waanzin die af en toe in onze wereld rondgaat. Zelf vind ik de 40-dagentijd de mooiste tijd van het kerkelijk jaar. De iets sobere diensten, de vastentijd, het brengt je dichtbij de kern van je bestaan. Ik wens u goede weken.

Paul Wansink

Passie 2026 'Ik sta naast je'

De 11e Passie staat dit jaar stil bij de behoefte aan trouw en betrouwbaarheid in onze samenleving. 'Ik sta naast je' is het thema waarmee we dat uitdragen.

Op wie kun je rekenen als het leven zwaar, duister en uitzichtloos is? Wie staat er op en steunt je onvoorwaardelijk? Waar vind je houvast in deze onzekere tijd. Wie kun je nog geloven? Kunstmatige Intelligentie van AI genereert wel antwoorden maar geen oplossingen voor menselijke verhoudingen. Voelt afstandelijk en kil. Dat kan ons passief, angstig en onzeker maken. Het thema staat juist voor een actieve, zelfverzekerde houding. Niet tegenover elkaar als strijdende partijen maar naast elkaar als samenwerkende eenheid. Zo komen we vooruit. Er zijn zoveel conflicten en negatieve berichten, dat we ons soms het liefst afwenden. Even geen nieuws! Maar wat als jij of wij zelf in de problemen komen? Wie reikt ons de helpende hand? We mogen niet blind en doof zijn!

"Ik sta naast je!"

Jezus heeft in zijn leven steeds weer de keuze gemaakt om de mens als zijn naaste te zien. Opkomen voor je medemens die het moeilijk heeft. Naast hem gaan staan en het kruis helpen dragen.

'Ik sta naast je', wil een hoopvol thema zijn. Vertrouw op elkaar en geloof in het Goede, in een God die altijd naast ons staat. De afbeelding bij het thema van dit jaar toont ons, hoe twee mensen schouder aan schouder, samen de zware last van het kruis dragen. Deze is van de Duitse priester-schilder Sieger Köder. Simon van Cyrene hielp Jezus toen Hij dat zware kruis op zijn schouders kreeg. Samen de last dragen, elkaar tot steun zijn en

overeind helpen op de momenten dat het leven zwaar en duisternis is. Wij kunnen dat ook! Laten we 'naast elkaar gaan staan!'

In deze onzekere tijd is elk gebaar van medemenselijkheid kostbaar. Juist door de ander te laten voelen en merken dat je er voor hem of haar bent. In de Passie 2026 vertellen we positieve verhalen waaruit we kracht kunnen halen. Verhalen die laten zien dat er hoop is op trouw en betrouwbaarheid.

De Passie omvat ook dit jaar de periode van Palmzondag tot en met Pasen.

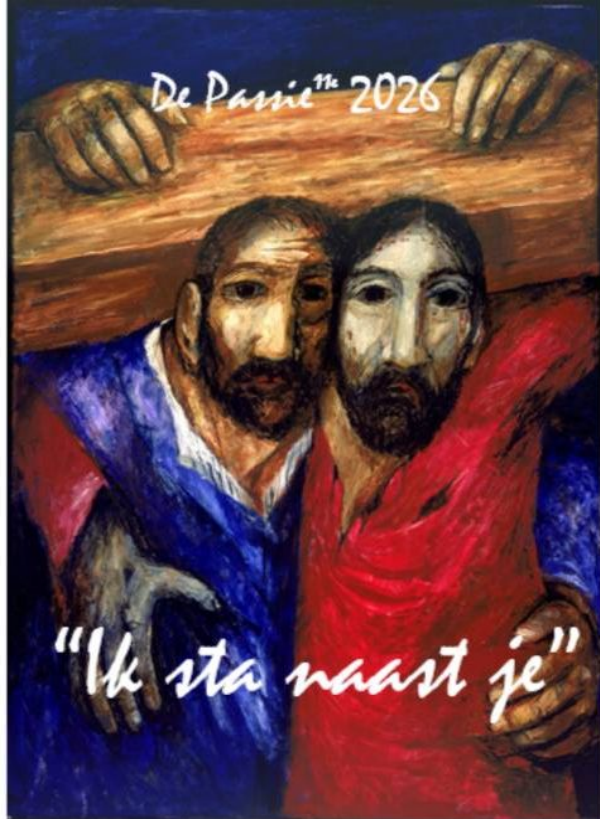
Het verhaal van Jezus is daarbij de leidraad. We gaan met hem onderweg en voelen en leven mee met wat Hij te dragen kreeg. Het lijdensverhaal wil en kan richting geven aan ons leven. Het kan antwoord geven op de vraag wat onze rol in deze wereld is.

De 'stille tocht'

Voorafgaand aan de passieviering - van 15.00 uur in Vorden -, is er een 'stille tocht', waarin we oproepen tot dialoog, om naast elkaar te staan, samen het kruis dragen. Het kruis dat velen in de wereld elke dag als een zware last voelen. Juist in 2026 - is die oproep actueler dan ooit.

Het projectkoor

Ook dit keer is er een groot projectkoor samengesteld met zangers uit de gehele Achterhoek. Naast het koor zijn er drie solisten: Karin Hukker, Herman Riethorst en Johnny Bomers, die samen met het combo, bestaande uit Miriam Versteegen, René Ooijman, Erik Leferink en Hilde Wijlens, het geheel vocaal en instrumentaal ondersteunen, onder leiding van dirigent Frank Sterenborg.

*Een wereld vol onrust en verdeeldheid!
Zoveel dat ons zorgen baart!
Het maakt ons onzeker en angstig.
Wie kunnen we nog vertrouwen?
Wie staat er naast je?*

*'Elkaar vasthouden!'
Elkaar niet laten vallen, maar er zijn!
Steun bieden!
Volhardend aanwezig!
Liefdevol nabij.*

Passievieringen:

1 april Lochem 20.00 uur

3 april Vorden om 15.00 en 19.00 uur

Op Goede Vrijdag (15.00 uur en 19.00 uur) verzorgen zij in Vorden de 11e passieviering. Met beelden en actuele verhalen loopt het hedendaagse lijden als een leidraad door het passieverhaal. De liederen van onder andere Susan en Freek, Matthijn Buwalda, Irma Dee, Beau, Benny Nyman, The Cats en Guus Meeuwis en andere nummers ondersteunen de verhalen en hun boodschap.

Welkom

Iedereen is van harte welkom op 1 april om 20.00 uur in de H. Josephkerk. De toegang, inclusief boekje met verhalen, foto's en liedteksten, bedraagt € 5,- voor volwassenen; Voor kinderen voldoet een vrije gift. We hopen daarmee een deel van de kosten te kunnen dekken. Extra giften blijven altijd welkom.

Meer over 'de stille tocht'

Bij 'de stille tocht' op Goede Vrijdag vanuit de Christus Koningkerk, Het Jebbink 8, Vorden (voorafgaand aan de passieviering van 15.00 uur), gaan we handen en voeten geven aan het thema van dit jaar. Naast elkaar gaan staan en het kruis dragen. Stil staan bij allen die een kruis te dragen krijgen. Ver weg maar ook dichtbij. Zo vanzelfsprekend is het niet dat we in vrede en vrijheid mogen leven. Laten we een signaal afgeven en er staan! Loop mee met de stille tocht. We willen in onze wereld geen oorlog, onderdrukking of uitbuiting!

U mag bloemen meebrengen om zo uw solidariteit met de slachtoffers kenbaar te maken. De bloemen mogen na afloop op het kerkplein bij het kruis worden gelegd. Van harte hopen we dat velen meelopen en het kruis mee willen dragen.

Ik kom uit een veilig en gestructureerd gezin waarin duidelijke normen en waarden belangrijk waren. Regeltjes, school en geloof waren vooral vroeger erg belangrijk. Er was altijd ruimte om dingen te zeggen. Dit vond ik in de praktijk wel moeilijk.

Met mijn vrienden ben ik graag buiten, praten over van alles en nog wat. Of ergens wat koffiedrinken. Ik ken eigenlijk de meeste van mijn vrienden via mijn sport, dus vaak gaat het daar over.

In mijn vrije tijd doe ik graag dingen die mij zowel mentaal als fysiek sterker maken, zoals veel sporten of bijvoorbeeld boeken lezen.

Ik doe aan motorcross, dus fit zijn/blijven is essentieel. Motorcross is een gevaarlijke sport, er kan veel of snel iets gebeuren, dus ook mentaal moet je erg scherp zijn. Op dit moment heb ik een blessure aan mijn schouder, dus lig ik er eventjes uit.

Ik volg het CIOS in Arnhem, dit is een sportopleiding. Ik vind het erg leuk omdat ik daar zelf ook veel bezig ben met sporten/bewegen en het lijkt me leuk om later met mijn kennis anderen ook een beter persoon te maken. Zowel mentaal als fysiek.

Ik heb samen met een goede vriend van mij een eigen kledingmerk, genaamd DRIVN. DRIVN is ontstaan uit een simpele gedachte. Wij geloven dat discipline, doorzetten en jezelf uitdagen belangrijker is dan ooit.

Onze kleding is gemaakt voor mensen die niet wachten tot motivatie voorbijkomt, maar zelf in beweging komen. <https://drivnofficial.com/> Ik word blij van tijd doorbrengen met familie en vrienden. Daarnaast hou ik ervan om mijzelf te zien groeien als mens, hier werk ik daarom ook dagelijks aan. Maar waar ik het blijste van word is het moment dat ik op mijn motor stap.

Soms maak ik me weleens zorgen om de verwachtingen van vooral mijn familie. En of ik hen wel trots maak.

Ik ben opgegroeid met geloof als belangrijke waarde en draag het nu zelf, op mijn eigen manier, verder in mijn leven.

Terugblik op de jeugddienst van 18 januari

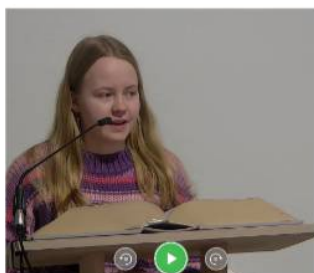
De jeugddienst werd gehouden in de Witte Kerk om 19.00 uur 's avonds. Tijdens twee bijeenkomsten van de Jeugdkerk hadden de 8 jongeren samen met de begeleiding en met Paul hard gewerkt aan de inhoud van deze dienst. Er was samen nagedacht over het thema:

Op God vertrouwen in 2026, hoe dan?

Bij dit thema waren passende liederen en teksten gezocht. De liederen werden geprojecteerd op het grote scherm en de muziek was 'anders dan anders'. Abel heette iedereen van harte welkom en vroeg zich af hoe je op iets kunt vertrouwen dat je niet ziet, op iets wat niet te bevatten is? Toch vertrouwen wij. Hoe kan dat? Van kinds af aan horen we de verhalen uit de bijbel en was het vertrouwen in God heel vanzelfsprekend. Maar naarmate we ouder worden, gaan we vraagtekens zetten bij dat vertrouwen. Waar is God in deze tijd van oorlogen, ongelijkheid, armoede, honger en onrecht?

We zongen het lied "We pray" van Coldplay. Hannah las psalm 139: 1 – 6 voor, over God die ons door en door kent. Vervolgens zongen we "You raise me up" en aansluitend las Renate de tekst "Legpuzzel" voor. Daarna zongen we "Alles komt goed" en preekte Paul over het thema, niet achter de preekstoel maar gewoon voor de stoelen. Na de overdenking zongen we "10.000 redenen". Paul vroeg waar we voor wilden bidden. We baden o.a. voor hoop, voor vrede en voor jongeren. Tom en Roan collecteerden voor het doel "Jarige Job" (www.jarigejob.nl) en onderwijl luisterden we naar het lied "Halleluja". Paul gaf ons de zegen en we besloten deze jeugddienst met het mooie lied "Ga met God". Bij de uitgang kwamen veel mensen naar de jongeren toe om hen te zeggen dat ze het een heel mooie dienst vonden. In juni gaan we nog een keer een jeugddienst houden. U bent van harte welkom!

Anita Kolkman en Roos Dieker

Aansprekende Bijbelverhalen

In het vorige nummer van Samenspraak lichtten enkele gemeenteleden hun favoriete lied toe. Nu komen enkele andere mensen aan het woord over een aansprekend Bijbelverhaal. Dit alles in het kader van Vieren.

Genesis 1: 1-31, de schepping

De laatste tijd lees ik veel over de prehistorie van 30.000 jaar geleden. Het paradijsverhaal is natuurlijk prachtig. Daarnaast blijkt uit onderzoek dat er 30.000 jaar geleden al groepen Neanderthalers leefden in centraal Azië, Oekraïne en centraal Europa. Ook donkere mensen kwamen toen al voor. Waren dat Egyptenaren of anderen uit Afrika? In Noord- en Zuid-Amerika zijn ook bewijzen gevonden van mensen uit die tijd. Voor mij doet dat niets af aan het verhaal uit de eerste Bijbelboeken.

Jean M. Auel (schrijfster van vele boeken) schrijft in haar gedicht over moeder Aarde:

Uit de chaos van de tijd, vóór het eerste ochtendgloren,

Werd uit de wervelwind de Moeder geboren.

Zij beseft terstond: het leven had grote waarde,

Maar de donkere leegte greepte de Moeder der Aarde.

En de laatste strofe van dit lied:

Tevreden met haar schepping bezag Zij het paar,

Ze leerde hun tederheid en liefde voor elkaar.

En toen was Zij klaar. Haar kinderen hielden van elkaar,

De aardkinderen hadden hun geluk gevonden.

De Moeder kon eindelijk rusten in haar sponde.

Fred Overmars

Daniël 6: 12-28, Daniël in de leeuwenkuil

Dit verhaal vind ik heel bijzonder. Daniël wordt in een kuil vol hongerige leeuwen geworpen, omdat hij weigert te stoppen met bidden tot God. Het rotsvaste vertrouwen van Daniël op God is enorm groot en maakt op mij een grote indruk. En dat hij daardoor blijft leven.

Hij heeft zoveel vertrouwen in zijn God heeft dat hij nooit zou buigen voor andere koning.

Dennis Dijkmans

Lucas 10: 25-37, de barmhartige Samaritaan

Het verhaal spreekt mij erg aan, zoals trouwens veel mensen. Het is één van de parabels (gelijkenissen) die Jezus vertelt om antwoord te geven op de vraag: "Wie is mijn naaste?" Het is ook één van de parabels waarin je je al snel herkent, al speelt het verhaal in een geheel andere omgeving en in een andere tijd! In deze parabel loopt een man van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg slaan rovers hem neer. (ziet u het voor zich?) Na de priester en de Leviet komt er iemand uit Samaria. Hij ziet de man liggen, krijgt medelijden met hem, verzorgt hem, tilt hem op zijn ezel. De Samaritaan brengt hem naar de herberg en betaalt ook de overnachting.

Het antwoord op de vraag "Wie is mijn naaste", laat zich raden: degene die medelijden/-leven met de onbekende heeft getoond, juist ongeacht wie hij zelf was. Voor mij spreekt dit verhaal ook in onze actualiteit aan: Door al die burgers momenteel in Oekraïne die willen overleven bij -20 graden in en op de puinhopen, zonder woon- en verblijfplaats, veroorzaakt door zinloos geweld, voel ik mij machteloos, omdat ik ze niet op een ezel kan tillen!

Denia Kruijff

Johannes 20: 1-18, het Paasverhaal

Dit verhaal spreekt mij aan omdat ik het heel bijzonder vind dat Jezus dit voor ons deed. Hij nam alle zonden van de mensen op zich. Dat is een zware last die Hij moest dragen. Hij wist dat dit moment ging komen en leek er rustig onder tot het moment dat het echt ging gebeuren en hij toch vragen had aan zijn Vader. Waarom heeft U mij verlaten? Wij hebben zoveel verkeerd gedaan en Jezus moet het maar oplossen. Dat zou eigenlijk niet moeten. Wij moeten doen wat Jezus en God van ons vragen. Hij deed dit voor ons. Hij is genadig, ondanks alles wat we gedaan hebben. Ook liet Hij zien dat Hij sterker is dan de dood. Hij stond op in de vroege morgen. Hij heeft dit allemaal doorstaan voor ons. En dat vind ik een eer. Daarom wil ik leven zoals Hij het van mij vraagt.

Stephanie Willemsen

Hieronder het overzicht van de diensten.
De diensten worden uitgezonden via internet:
<https://kerkdienstgemist.nl>,
of scan de QR-code.
Wijzigingen vindt u in de zondagsbrief.

Zondag 1 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink,
Jeugdkerk

Zondag 8 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink

19.00 uur Witte Kerk
Taizé-viering

Zondag 15 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink,
Viering van schrift en tafel

Zondag 22 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: dhr. E. te Loo

Zondag 29 maart, Palmpasen

10.00 uur Gudulakerk
Voorganger: ds. P. Wansink

19.00 uur Gudulakerk
Vesper

Bij de diensten:

Zondag 1 maart

Centraal staat Mattheüs 17, 1-9, de verheerlijking op de berg. Het meekijken met Jezus krijgt deze zondag een bijzonder accent, immers we ontmoeten een Jezus die straalt in Gods licht. Een bijzonder verhaal, dat bij veel mensen ook vragen oproept. Immers hoe zien we dat voor ons? Misschien benaderen we dit verhaal wel iets te rationeel. Voor de inspiratie van de dienst zal ik gebruik maken van een fresco uit een van de kerken in de buurt van Ravenna, die van Classe. Dat fresco heeft mijn kijk op het verhaal zeer beïnvloed.

Zondag 8 maart

Deze derde zondag in de 40-dagentijd springt het leesrooster van Mattheüs naar Johannes. Het voert wat ver om deze eeuwenoude traditie hier uit te leggen, maar de kerk heeft blijkbaar de behoefte gevoeld ook uit het 4e evangelie te lezen op weg naar Pasen. We lezen Johannes 4, 5-26. Het gesprek dat Jezus heeft met een Samaritaanse vrouw. Het is een bijzonder Bijbelverhaal. Waarin we Jezus ontmoeten onderweg door Samaria – niet-Joods gebied – en ook nog eens in gesprek met een vrouw. Een wonderlijk gesprek met – zoals gebruikelijk bij Johannes – vele subtiele verwijzingen naar Gods verborgen omgang met ons mensen.

Zondag 15 maart

Deze vierde zondag in de 40-dagentijd lezen we Johannes 9. De genezing van een blinde man. We vieren ook de maaltijd van de Heer. Na de gemeenteavond hebben we besloten een paar kleine wijzigingen in de viering aan te brengen. Velen vonden het einde wat rommelig. We zullen nu als predikant en diakenen als eerste deelnemen. Op de avond benoemden we ook een aantal aspecten van de maaltijd. In de 40-dagentijd ligt het voor de hand de weg van Jezus naar het Jeruzalem en het kruis iets centraler te stellen. Ik hoop dat u zich vooral van harte uitgenodigd weet.

Zondag 22 maart

Op deze zondag lezen we uit Ezechiël en Johannes. Over dorre beenderen die opstaan. Over een graf dat opengaat. Woorden die ademen in oude verhalen vol onverwachte levenskracht. Verhalen die vooral oproepen; en minder uitleggen. Verhalen die iets openleggen dat zich niet meer laat afsluiten.

Jongerenproject Afrika:

eerste actie marathon van Rome 22 maart

U heeft het kunnen lezen: we hopen met een groep van 10 jongeren uit Lochem en 10 uit Dordrecht een diaconaal kamp te doen in Kaapstad, voorjaar 2027. In nauwe samenwerking met de stichting Zamom (zie de website Zamom.nl voor informatie) hopen we met onze jongeren te werken aan de toekomst van jongeren daar. Ik ga daar nu niet meer zo uitgebreid op in, maar u kunt ons altijd aanspreken op het project en de inhoud. Ik ben blij dat onze diaconie zich achter het project heeft gezet, hopelijk gaan we merken hoe diaconaal werk zo ook via jongeren gestalte krijgt. Er moet natuurlijk veel geld ingezameld. Dat gaan we doen via allerlei acties. In de maand april gaan de jongeren volop 'los'. Mede omdat in de week van 11-17 april de Wilde Ganzen die samenwerken met de stichting Zamom een actieweek houden. Daarover leest u in het volgende kerkblad. Nu onze eerste actie. Ik hoop op 22 maart de marathon van Rome te lopen, de klassieke afstand iets meer dan 42 km. Ik heb dat eerder gedaan, maar ik word wel een dagje ouder, pff. Ik wil graag een sponsoractie aan mijn marathon verbinden op een beetje een ludieke manier. Het klinkt wat oneerbiedig: maar een soort van weddenschap. De weddenschap gaat als volgt; Ik hoop dat er zowel in Lochem als in Dordrecht 50 mensen te vinden zijn die mij elk voor 50 euro sponseren. 50 x 50 is 2500, dat weer maal 2 is 5000 euro. De weddenschap gaat als volgt: als ik de marathon niet uitloop betaal ik de 5000 euro uit eigen zak. Voorwaarde van mijn kant is dan wel dat er 5000 euro is ingezameld. Dus uw kant van de weddenschap is: zorg dat we voor 22 maart 50 x 50 euro hebben, in Dordrecht vraag ik hetzelfde. Ik ben al volop aan het trainen, natuurlijk dus ik hoop dat u meedoet :-)

Het bedrag kan overgemaakt op rekeningnummer:

NL63RABO0373740018 t.n.v. TG Dienen PGL Lochem onder vermelding van 'Paul Kaapstad'.

Mede namens de andere leiding van ons jongerenproject Anita Kolkman en Roos Dieker,

Een hartelijke groet (en ik reken op u) *Paul Wansink*

Uitnodiging seniorenmiddag 1 april 2026 - Paaslunch

Op woensdag 1 april a.s. organiseert de diaconie weer een ontmoetingsmiddag.

Deze middag verzorgen we een lekkere paaslunch. Het wordt een gezellige ontmoeting waar Paul Wansink ook aanwezig zal zijn. De tijd is van 12.30 – 14.30 uur.

Alle 70-plussers zijn van harte welkom. De kosten bedragen €12,50 per persoon, ter plekke te voldoen. Mocht het bedrag bezwaarlijk zijn dan kunt u altijd even overleggen bij aanmelding.

Aanmelden kan via mail hannekebrinkhuis@upcmail.nl of tel. 06 577 988 28.

Graag opgeven voor vrijdag 27 maart.

Namens de diaconie,
Hanneke Brinkhuis en Lescia van Donk

Het pastoraat van de PG Lochem staat open voor wie bij ons aanklopt.

U kunt in contact komen met het pastorale team via email pastoraat@pglochem.nl

Bellen kan ook: voor dringende zaken met ds. Paul Wansink:

06 520 522 43;

voor andere zaken met Amanda Knapen, coördinator bezoekwerk:

0573 25 06 03 of 06 387 166 17. Mocht het niet direct lukken hen te bereiken, spreek dan a.u.b. uw naam in op de voicemail. U wordt later teruggebeld.

Als u behoefte hebt aan pastoraal bezoek, of iemand kent die daar behoefte aan heeft (wel even navragen!), dan kunt u dit doorgeven via bovenstaand emailadres of telefonisch aan Amanda Knapen, coördinator bezoekwerk.

Via het e-mailadres bloemen@pglochem.nl kunt u namen doorgeven van gemeenteleden die in aanmerking komen voor de zondagse bloemen uit de kerk.

Gemeenteavond: Maaltijd van de Heer

In seizoen 24/25 was het jaarthema van onze kerk Vieren. Verschillende gemeenteleden gaven toen aan over het onderwerp Maaltijd van de Heer verder te willen praten. Op 15 januari jl. was het zover. In het eerste deel van de avond kwamen verschillende aspecten van de Maaltijd van de Heer aan bod. Dit gebeurde aan de hand van de zin:

"Als we de Maaltijd van de Heer vieren, dan denk ik aan"

1. dat we met elkaar verbonden zijn.
2. de dood van Jezus aan het kruis.
3. dat Jezus verzoening heeft gebracht tussen God en de mensheid.
4. de opstanding van Jezus, dat Hij de dood heeft overwonnen.
5. dat we met elkaar van het goede van deze aarde delen.
6. de bevrijding van het volk Israël uit Egypte, weg uit de slavernij.
7. dat Gods Koninkrijk komt.
8. de liefde van God voor onze wereld.

In het tweede deel van de avond spraken we in groepjes over de essentie van het Avondmaal voor onszelf en voor de gemeente. Velen voelen zich goed thuis bij de term Maaltijd van de Heer. Alle aspecten vinden ook weerklank en blijken waardevol. Het is goed om deze verschillende aspecten in de loop van het jaar aan bod te laten komen. De Maaltijd zou meer ingebed in de viering mogen zijn, met een iets informeler karakter zodat er meer ontspanning merkbaar is. Er zijn ideeën om de Maaltijd op andere momenten en plaatsen te vieren, dan nu gebruikelijk is. Denk bijvoorbeeld aan de Startzondag. Natuurlijk zijn er ook praktische zaken besproken.

Het was fijn dat veel kerkenraadsleden aanwezig waren, zodat na de gemeenteavond de kerkenraad hierover verder kon praten. Veel elementen van het Avondmaal worden gewaardeerd en daarmee voortgezet, zoals het aantal vieringen per jaar en het gebruik van glutenvrij brood. Over het gebruik van wijn, kleine glaasjes of grote beker wordt verschillend gedacht. De kerkenraad heeft besloten de huidige praktijk voort te zetten. Zowel wijn als druivensap worden op de gebruikelijke wijze aangeboden. We proberen de afstand tussen brood en wijn te vergroten, zodat er wat meer rust ontstaat. Voorganger en diakenen zullen in het vervolg als eerste vieren, en van daaruit delen aan de gemeente. We zoeken naar afwisseling: we vieren lopend of in een kring. Tenslotte kiezen we ervoor, ook tijdens de Avondmaalsviering, live beeld via KerkTv te laten zien. Het beeld zal sterk worden uitgezoomd of juist ingezoomd op details, maar belangrijk is dat de kijkers zich betrokken blijven voelen. Over het idee om een Avondmaalscollecte te (her)introduceren zal door de diakenen nog worden nagedacht.

Melita Lever, ouderling Vieren

Uit de kerkenraad

In februari praatte de kerkenraad bij met vertegenwoordigers van de plaatselijke Raad van Kerken en Geloofsgemeenschappen. Zo blijven we in verbinding en inspireren we elkaar. Ook het onderwerp 'Maaltijd van de Heer' stond op de agenda van de kerkenraad. Hierover leest u uitgebreid elders in deze Samenspraak. Aan het einde van dit kalenderjaar verloopt het beleidsplan van de PGL. We bespraken het proces om tot een nieuw plan te komen. Het is de bedoeling daarbij veel gemeenteleden te betrekken uit de volle breedte van onze gemeente. U hoort hier vanzelf meer over.

En dan nog het volgende. In seizoen 24/25 was het jaarthema van onze gemeente 'Vieren'. Rondom 4 deelonderwerpen zijn we met dit thema bezig geweest. In het najaar dachten we na over het Woord. In dat verband kwam Rev Jacqueline Williams, de uit Zuid-Afrika afkomstige voorganger van the Anglican Church Twente, naar Lochem om met ons na te denken over contextueel Bijbellezen. Daarbij gaat het erom dat de context van de lezer van de Bijbel invloed heeft op de wijze waarop hij/zij de Bijbel leest. Jacqueline begon de avond met de vraag: wat is het adres van deze kerk? Het duurde even voor het tot ons doordrong dat de naam Paul Krugerstraat voor haar een andere betekenis heeft dan voor ons. Zij voegde nog toe: deze kerk heet de Witte Kerk. We werden aan het denken gezet..... Tijdens de gemeente-avond op 27 november jl. is er in de rondvraag aan deze binnenkomer van de spreker gerefereerd en gevraagd wat we als PGL doen met deze opmerking.

We hebben navraag gedaan bij het Historisch Genootschap Lochem.

"De naam Paul Krugerstraat is ter ere van de Zuid-Afrikaanse president Paul Kruger, maar wanneer de straat de naam kreeg, is ons niet bekend. Maar in ieder geval in 1922 had de straat deze naam al. In die tijd waren veel Nederlanders Paul Kruger en zijn Boeren gunstig gezind. Daardoor kregen in veel plaatsen straten zijn naam en ons vermoeden is dat dit ook hier het geval geweest is."

Het is goed om ons te realiseren dat straatnamen in een tijd gegeven zijn toen dit passend leek. Nu zou een straat waarschijnlijk deze naam niet meer krijgen. We weten ook dat de Witte Kerk vroeger niet wit was, maar dat gewoon de rode bakstenen zichtbaar waren. In de jaren 70 van de vorige eeuw werd de kerk kenmerkend witgeschilderd. Het is dus een toevalligheid, waar we ons als PGL niet eerder van bewust zijn geweest. Is er reden om hier werk van te maken als kerkenraad? Wij vinden van niet. Maar de rondvraag heeft ons wel aan het denken gezet. Het is goed dat we ons realiseren waar namen vandaan komen en welke gedachten zij kunnen oproepen. Een sterk voorbeeld om niet meer te vergeten.

Ineke Vreemann, scriba

Taizé-vieringen

De laatste viering alweer van de cyclus 8 maart, waarin we het thema volgen: "Hopen voorbij alle hoop". In de vorige viering (8 februari) hebben we met elkaar het noodpakket voor de hoop gedeeld. Want wij mensen hebben elkaar nodig om hoop te blijven houden in deze snel veranderde, onzekere wereld. Hoop gaat hand in hand met waarheid en gerechtigheid. De vraag blijft steeds wat kan ik doen? Misschien dat het noodpakket van hoop u op weg kan blijven helpen. We zitten in de 40-dagentijd, een hoopvolle tijd op weg naar Pasen. Jezus, die zijn leven gaf in liefde voor iedereen, die ons een liefde toonde die sterker is dan alle krachten van geweld, haat en dood. Laten we samen op staan en pelgrims worden van hoop. Hoop: dat kleine flikkerende vlammetje van vertrouwen, dat toekomst geeft.

Noodpakket voor hoop

Als ik kijk naar de tv of artikelen lees in de media word ik niet blij. Het doet iets met ons vertrouwen, ons perspectief op een betere wereld. Waar gaat dit heen en komt het wel goed? Nu leven wij nog in een bevoorrechte westerse wereld waar vrijheid, vrede en welzijn en welvaart voor de meesten voorhanden is. Maar we zien ook dat de wereldvrede uit balans is. Er zijn autoritaire machten die onberekenbaar zijn, die onzekerheid geven en angst meebrengen. Er is zoveel oorlog en geweld in de wereld om ons heen.

De realiteit is dat wat nu gaande is in onze wereld voor vele andere landen al heel lang het dagelijkse gebeuren is. Dat schept een verantwoordelijkheid. We leven immers met zijn allen op deze planeet aarde. En ook zit er een onvoorstelbare kracht in mensen. Hoop hangt niet alleen af van de omgeving of omstandigheden. Het is een innerlijke kracht die woont in onze ziel.

Onze tijd vraagt om een noodpakket voor hoop waarmee we de toekomst in willen gaan. Een toekomst die open is en mogelijkheden schept, ook als we die nu niet voor mogelijk houden. Voor mezelf en voor alle bewoners van deze planeet aarde.

De inhoud van het noodpakket is:

- Een doosje lucifers en kaarsen om het licht van de hoop aan te steken in de duisternis en je weg te vinden;
- Een warmtedeken waarmee we elkaar omarmen met warmte;
- Brood en wijn om met elkaar te delen en om de verbinding met elkaar te voelen;
- Een kaart met plekken waar je overladen wordt met liefdevolle mensen en gevoelens;
- Een kompas voor het steeds opnieuw vinden van morele waarden en jezelf te herijken.

Reintjen Hoentjen-Winkel

**19 februari 1929 - † 16
januari 2026*

Reintjen werd geboren in de buurtschap Klein-Dochteren. Daar groeide ze op als enig kind, haar geboorte was al bijzonder voor die tijd. Het werd een keizersnee. Doordat er nog bijna geen auto's waren werden de aanstaande ouders met paard en wagen naar het ziekenhuis in Zutphen gereden. Ze kwam gezond ter wereld en mocht na twee weken naar huis.

Na de lagere school en enkele jaren huishoudonderwijs wachtte het werk op de boerderij. Dat deed ze met plezier, ze was een echt buitenkind. Tijdens het dubbeltjesdansen in Lochem leerde ze Henk Hoentjen kennen. Het huwelijk was in 1954 en Henk trouwde in bij boerderij "Elsman". Hun liefde werd bekroond met de komst van Jan, Gera en Hennie, later komen er negen kleinkinderen en zij zorgen op hun beurt voor veertien achterkleinkinderen. Reintjen levert een groot aandeel aan het werk op het bedrijf. Als Jan begin jaren tachtig aangeeft in het bedrijf te willen stappen en bij de gemeente informeert naar de mogelijkheden, wil de gemeente het hele bedrijf kopen. Dan komt er ruimte om de Westelijke rondweg aan te leggen en het realiseren van de sportvelden. Als eerbetoon krijgt het sportcomplex de naam "de Elze". Ze verhuizen naar Nettelhorst naar 'Hambuurde' en voelen zich thuis in deze buurt. Er wordt woonruimte gecreëerd voor beide generaties. De tijd vult Reintjen op met handwerken in vele technieken, de tuin en groentetuin hebben haar aandacht. Ze is lid van de 'Vrouwen van Nu' en door haar accuratesse is ze de perfecte penningmeester, ook haar eigen bankzaken regelde ze tot het laatst. Als Henk ziek wordt is zij voor hem de steun en toeverlaat. Haar grote kracht was, er zijn, niet op de voorgrond maar wel aanwezig waar nodig. Na het verlies van schoondochter Gerrie was Reintjen het vangnet, liefdevol op de achtergrond. Ruim negen jaar geleden verhuisde ze naar de "Berkelhof" om plaats te maken voor de volgende generatie.

De laatste vijf weken kwam ze in het ziekenhuis en de "Lunette" en werd het duidelijk dat ze het niet zou redden. In de dienst vertelden Gera, Hennie, Herco en Ronald over moeder en oma, een sterke vrouw met een warm en groot hart voor allen die haar dierbaar waren. We lazen het 'Onze Vader' naar de vertaling van Jenny Heijink-Harkink. Reintjen, moeder en (over)oma, we gedenken haar met grote dankbaarheid.

Diny Nijkamp

IN MEMORIAM

Berta Menkhorst-Hijink

24 maart 1940
06 februari 2026

Op 24 maart 1940 is Betty geboren in het buurtschap Huppel onder de rook van Winterswijk. Betty had een fijne jeugd in een gezin van negen kinderen. Iedereen moest goed de handen uit de mouwen steken en meehelpen op de boerderij. Betty hield van mensen om zich heen en ging werken als kokkin. In verschillende instellingen heeft ze in de keuken gewerkt. In 1968 heeft ze samen met een Zuid-Afrikaanse weduwe en haar kinderen een reis van drie maanden door Scandinavië gemaakt. Een bijzondere onderneming voor die tijd, om als vrouw gewoon op reis te gaan. Doordat Hendrik Jan Menkhorst een kadercursus volgde kwam hij Betty tegen. In 1970 zijn ze getrouwd en in Groot Dochteren gaan wonen. Hun liefde werd bekroond met twee prachtige zonen, Herman en Martijn. Betty genoot van het familieleven, maar was ook in hart en ziel boerin. Wat kon ze genieten van alles buiten. Een roodborstje dat haar gezelschap hield bij het tuinonderhoud. Eten uit eigen tuin, de verschillende jams die ze heeft gemaakt. Tegelijk ontwikkelde ze al haar creatieve talenten. Haken, breien, borduren, schilderen, tekenen, leerbewerking, houtsnijwerk, eigenlijk teveel om op te noemen. Iedere dag werd ten volle benut om van alles te genieten. bezoeken aan de burens, bezoeken namens de kerk.

Eigenlijk had Betty voor een ieder een luisterend oor en keek ze met open ogen naar mensen die hulp konden gebruiken. De kalfjes die werden geboren, verzorgde ze met heel veel liefde. De verwondering om alles wat zo mooi bloeide en groeide in de natuur, Betty kon er geen genoeg van krijgen. Groot was het verdriet toen haar maatje een zware beroerte kreeg. In 2016 moest Betty alleen verder met de jongens. Dat was lastig, maar het ging. Met haar schilderijen deed Betty mee aan de kunstroute en mochten de mensen op de deel haar kunstwerken bewonderen. Langzamerhand begon haar gezondheid af te nemen. Tot het moment dat ze te horen kreeg dat het leven hier niet meer zolang zou duren. Betty ging druk aan het werk om al haar spullen een goede bestemming te geven. mensen blij maken met tekenpapier of andere hobbymaterialen. Verder nam ze echt afscheid van een ieder die haar lief was. Haar tekst van de belijdenis mocht ook klinken in haar afscheid; Geloof, hoop en liefde, en het meest van deze drie is de liefde. Liefde waaruit ze geleefd heeft, liefde die ze gedeeld heeft. Opgenomen in licht en liefde laten wij los.

ds. Bettie Woord

Dirk van de Kraats

Amersfoort 24 augustus 1925
Lochem 6 februari 2026

Dick van de Kraats is thuis overleden in de leeftijd van honderd. Hij wist zich omringd door de kinderen en de kleinkinderen en sinds deze zomer twee achterkleinkinderen, waar hij zo trots op was. Ook Joke Schelhaas was steeds dichtbij. In die kring van zijn meest geliefden is hij thuis gestorven. Het was goed zo. Voor zijn overlijden gaf hij met niet al teveel woorden, zoals hij was in dit soort persoonlijke zaken, enkele aanwijzingen: Mijn begrafenis mag geen droevig gebeuren worden. Ik heb een goed leven gehad en ook een rijk leven. Ik ben dankbaar om zoveel jaren met Aat samen te mogen zijn geweest. Ik ben dankbaar voor de uitstekende verhoudingen die altijd bestonden met de kinderen en tussen de kinderen. Altijd genoten met Sanne en Melle. We hadden een heel harmonieus gezin. Zelf was hij enig kind, juist daardoor kende hij de waarde van zijn eigen gezin.

Buiten dat gezin kennen wij Dick van de Kraats in Lochem, waar hij ruim zestig jaar woonde, als een bestuurder, als een organisator – trots was hij op zijn politieschool, jammer voor Lochem dat die is verdwenen. Hij was een trouw lid van onze kerk. Had daar ook vriendschappen en was tot op het laatst betrokken. Ook over zijn geloof schrijft hij. Ik citeer hem nog een keer: Ik was niet iemand die gemakkelijk over het geloof sprak, was er wel af en toe mee bezig. Had veel vragen, maar kwam daarin niet verder. Het geloven is nu eenmaal moeilijk en ik ben nogal nuchter vind ik zelf. Ik heb nooit getwijfeld dat er iets is, waar ik niet achter kom. In die woorden herkennen we hem goed. Aan de ene kant de inderdaad iets nuchtere man, die van alles op touw zette, organiseerde. En – dat ook- er altijd was voor zijn kinderen en kleinkinderen; voor Aat tot aan haar dood, voor Joke. Aan de andere kant een mens die niet zo makkelijk over zijn gevoel sprak.

We lezen in de dienst uit Deuteronomium de woorden:

*Van oudsher is God een schuilplaats
zijn armen dragen u voor eeuwig*

De trouwtekst van hem en Aat. God is als een schuilplaats en zijn armen dragen je altijd. Als je onderweg gaat zal God je dragen. Dick van de Kraats heeft zijn leven geleefd, een rijk leven van 100 jaar. Moge hij zich nu gedragen weten in de armen van zijn schepper.

Paul Wansink

IN MEMORIAM

Diaconale collecteopbrengsten december /januari 2026

7-12-2025	Voedselbank	€ 290,59
14-12-2025	Wilde Ganzen(Kenia Project school-Rusinga-Island)	€ 275,60
21-12-2025	Diaconie	€ 291,45
24-12-2025	Diaconie	€ 961,43
25-12-2025	Kinderen in de Knel (incl. GoedeDoelenMarkt)	€ 667,36
28-12-2025	St. Noaberhulp	€ 187,50
4-1-2026	Diaconie	€ 216,30
11-1-2026	Wilde Ganzen (Sulawesi Indonesië)	€ 324,00
18-1-2026	Voedselbank	€ 257,15
18-1-2026	Jarige Job (Jeugddienst)	€ 61,60

Voor de diaconie ontvingen we een gift van € 15,-
en voor de Voedselbank giften van € 2, € 7,50 en € 20,-

In aansluiting op het vorige bericht in Samenspraak over de adventsperiode onderstaand de ontvangsten rond kerst tot nieuwjaar.

24-12 ontvangen € 448,12
25-12 ontvangen € 198,95
28-12 ontvangen € 81,80

Voorts ontvangen:

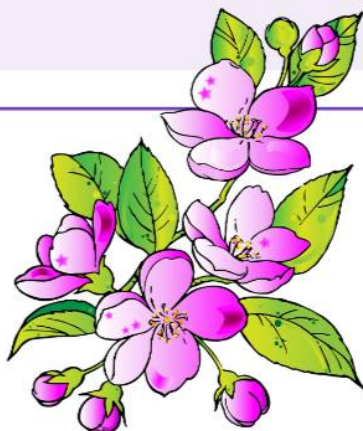
€ 25,-- voor Samenspraak
€ 10,-- voor koffie op zondag
€ 260,-- voor gemiste collecten.

CvK

Heel hartelijk dank

voor de mooie bloemen en belangstelling
na mijn voetbreuk. Nogmaals dank.
Met vriendelijke groet,

Annie Harkink

'KIJK, DOOR JEZUS' OGEN'

De Geest nodigt ons uit om in het spoor van Jezus te gaan en met nieuwe ogen te kijken naar mensen om ons heen, én naar mensen ver weg, die hunkeren naar perspectief.

Laat je meenemen in de wereldwijde beweging van geloof, hoop en liefde.

Samen zijn we de **Kerk in Actie**.

Op 6 zondagen is de eerste collecte in de eredienst steeds voor het desbetreffende project:

Zondag 1: 22 februari - Guatemala - Werelddiaconaat

Guatemala is een bergachtig land in Midden-Amerika waar nog veel mensen in armoede wonen. Veel kinderen die in afgelegen dorpen wonen gaan alleen 's morgens naar school. 's Middags moeten ze hun ouders helpen op de markt of op het land of om brandhout te verzamelen. Als ze de lessen niet meer kunnen bijbenen, vallen ze steeds vaker uit. Velen verlaten de basisschool zonder te kunnen lezen en schrijven. Om de positie van deze werkende kinderen te verbeteren is een speciaal programma opgezet met steun aan ouders en bijles voor kinderen. Ouders raken doordrongen van het belang van onderwijs. Ernstige vormen van kinderarbeid stoppen. Kinderen mogen ouders blijven helpen, zolang hun leerprestaties er niet onder lijden.

Zondag 2: 1 maart - Libanon - Zending

Christelijke opleidingen in Libanon combineren het delen van academische kennis met geestelijke toerusting. Aan de Haigazian University in Beiroet studeren jongeren bedrijfskunde, economie en sociale wetenschappen, terwijl geestelijke begeleiding hen helpt persoonlijk en professioneel te groeien. Dit draagt bij aan een stabiele samenleving. Wilbert van Saane, uitgezonden door Kerk in Actie en de GZB, verzorgt de lessen en biedt pastorale hulp. Mirjam Polak, ondersteund door Kerk in Actie, werkt als docent psychologie en biedt psychologische begeleiding aan de studenten.

Zondag 3: 8 maart - Egypte - Werelddiaconaat

Meisjes in kwetsbare wijken in Egypte groeien op in onveilige omstandigheden, zonder toekomstperspectief. Ze kunnen vaak niet naar school, krijgen te maken met kinderarbeid, huiselijk geweld en vroege huwelijken. Met het 'You are Beautiful' project ondersteunt Kerk in Actie meisjes in Caïro en omgeving. Ze krijgen onderwijs, medische zorg en bescherming, terwijl hun ouders leren over de rechten en mogelijkheden voor hun dochters. Zo krijgen meisjes de kans om hun zelfvertrouwen te versterken en hun toekomst te veranderen.

Kerk in Actie-thema 2026

Zondag 4: 15 maart - Moldavië - Werelddiaconaat

Door de hoge werkloosheid in Moldavië werken veel mensen in het buitenland. Kinderen en ouderen blijven achter en krijgen thuis niet de zorg en aandacht die ze nodig hebben. In de twee opvangcentra van de christelijke organisatie Bethania worden deze kwetsbare kinderen na schooltijd opgevangen, krijgen ze een warme maaltijd en hulp bij hun huiswerk. Ouderen krijgen thuis een gezonde maaltijd en zorg en kunnen in de opvangcentra terecht voor gezamenlijke activiteiten en een warme douche.

Zondag 5: 22 maart - Burkina Faso - Werelddiaconaat

In Burkina Faso leeft 90 procent van de bevolking van de landbouw. Door onvoorspelbare regenval en droogte mislukken oogsten en is er regelmatig te weinig te eten. Boerinnen en boeren leren droogtebestendige gewassen verbouwen en zorgvuldig omgaan met de vruchtbaarheid van de bodem. Ze maken eigen compost en beperken bestrijdingsmiddelen. Dat verbetert hun oogst. Via spaar- en kredietgroepen krijgen met name vrouwen de kans om kleine bedrijven te starten, waardoor hun inkomsten toenemen en hun positie versterkt wordt.

Zondag 6: 29 maart - Nederland - Missionair werk Protestantse kerk

Het landelijke evenement The Passion brengt het paasverhaal bij miljoenen mensen thuis – een unieke missionaire mogelijkheid. Daarom biedt de Protestantse Kerk diverse initiatieven rond de uitzending aan. Kerken kunnen bijvoorbeeld een kijkavond organiseren met buurtbewoners, zodat ze samen het verhaal beleven en doorpraten over de betekenis van Pasen.

Pasen als missionaire kans.

Uit onderzoek blijkt dat meer mensen zich hierna aanmelden voor een Alphacursus, en vooral jongeren geven aan dat ze door The Passion de drempel naar de kerk als lager ervaren. Via het programma Missionair Werk ondersteunt de Protestantse Kerk missionaire activiteiten in het hele land.

Méér informatie, tips en suggesties over deze projecten in de Veertigdagentijd kunt u lezen in de zondagsbrieven van deze zes zondagen.

Pasen als missionaire kans

Protestantse Kerk

Samen eten in de Witte Kerk

Vrijdag 20 maart staat er weer een heerlijke maaltijd voor u klaar in de Witte Kerk.

We beginnen met een amuse van appel en selderij, waarna een stampotbuffet volgt van boerenkool, hutspot en hete bliksem. Uiteraard aangekleed met vleesgerechten.

We besluiten met een vruchtenmousse.

U kunt zich opgeven via de lijst die bij ingang van de kerk hangt.

Aanvang 17.30 uur, kosten € 10,-.

Tot 20 maart,

Janny Gerritsen, Gerry Halsema en Marian de Hoop

Orgelconcertje

Op zaterdagmiddag 7 maart om 15:30 uur is er in de Gudulakerk een klein orgelconcertje, om te vieren dat het werk aan het kleine (koor)orgel klaar is: het is opgeknapt en verplaatst.

Orgelmaker Reil bv uit Heerde levert het werk op aan Stichting Gelderse Kerken. Orgeladviseur Rogér van Dijk vertelt iets over het orgel, dat in 1804 is gebouwd door Fa. Quellhorst.

Bijvoorbeeld over de kleuren die het orgel in zijn bestaan heeft gehad. Een schilderbeurt zou voor de orgelkast heel welkom zijn, maar daarvoor moet nog worden gespaard.

Het belangrijkste op het programma is dat organist Els Dijkerman demonstreert hoe de registers van het orgel nu kinken na de opknabeurt. Liefhebbers opgelet: ze zal laten horen hoe dit kleine maar fijne orgel kan stralen.

De toegang is vrij, belangstellenden hartelijk welkom.

Oud dankgebed na het eten

O Heer! wij danken U van harte,
Voor nooddrift en voor overvloed;
Daar menig mensch eet brood
der smarte,
Hebt Gij ons mild en wel gevoed:
Doch geef, dat onze ziele niet
Aan dit vergankelijk leven kleeft,
Maar alles doet, wat Gij gebiedt.
En eindelijk eeuwig bij U leev'.

(Opgenomen op verzoek van een deelnemer aan de gezamenlijke maaltijd van 20 januari, waar dit gebed als afsluiting werd voorgelezen)

Liederenkeuze van onze gemeente-/zangdienst

Op zondag 8 februari hebben we een zangdienst gehouden met daarin alle nadruk op 'zingen'. Veel liederen die door gemeenteleden werden ingebracht kregen een plaats. Stephanie Willemsen en haar zus Kim zongen ook enkele liederen begeleid door Els Dijkerman. De kerk was goed bezet een we zongen volop. Leuk om te doen en een mooie ervaring.

In de taakgroep 'Vieren' hebben we liederen samengebracht. Ons viel de enorme diversiteit op. In onze gemeente leeft liefde voor Huub Oosterhuis, naast voorkeur voor Johannes de Heer, opwekking en vele liederen uit het liedboek; dan heb ik Taizé nog niet genoemd.

We zijn een gemeente waar mensen uit alle delen van het land zijn samengekomen en waar in de geloofsbeleving een behoorlijke mate van pluriformiteit is. Die breedte is een rijkdom die ook in de keuze van de liederen tot uitdrukking komt. Wat ik vooral mooi vond dat u alles vol enthousiasme zong. De tijden dat we elkaar de maat namen in onze keuze van liederen ligt achter ons en dat ervaar ik als een zegen. Het blijft natuurlijk wel zo dat je de liederen graag zo mooi mogelijk ten gehore brengt. Wat dat betreft zijn we echt gezegend met Els Dijkerman, die schijnbaar moeiteloos switcht van piano naar orgel, van Taizé, naar het Geneefse Psalter en van Antoine Oomen naar Opwekking.

Uiteraard hebben we net als de vorige keer de keuze van de liederen opgeslagen. Ik zal – net als toen – dankbaar gebruik maken van de door u aangedragen liederen. Uiteraard geldt daarbij wel dat de liederen moeten passen in het geheel van de dienst en het kerkelijk jaar. In de 40-dagentijd zing je andere liederen dan in de adventstijd. In een goede dienst passen de liederen qua toon en tekst bij de lezingen en de gebeden, maar dat wist u al lang. Voor sommige liederen heb je ook solozang nodig (zoals we in de zangdienst ook weer merkten) en voor nog weer anderen een gitaar, of een band. Hartekreet van mij: ook met het oog op de jeugddiensten zou ik dolgraag een band zien in Lochem. Wie voelt zich geroepen? Zangeressen hebben we! Hoe dan ook we kunnen terugzien op een prachtige zondag.

Tot slot geef ik voor de lol nog de top van meest genoemde liederen:

Ga met God lied 416
Ga maar gerust (Sytse de Vries)
Wat de toekomst brengen moge
Dona nobis pacem
De steppe zal bloeien
Eens als de bazuinen klinken
Eens zal op die grote morgen

U gaat ze nog zingen de komende tijd, Hartelijke groet (namens de taakgroep 'Vieren')

Paul Wansink

Kerkgebouwen:
Witte Kerk, Graaf Ottoweg 2
Gudulakerk, Markt 4

Kerkelijk bureau:
Paul Krugerstraat 8,
tel. 0573 250102
kerkelijkbureau@pglochem.nl

Correspondentie:
scriba@pglochem.nl

Ledenadministratie:
Bericht van geboorte of
overlijden, aanmelding,
opzegging en adreswijziging
s.v.p. melden aan:
ledenadministratie@pglochem.nl

Coördinatie koster:
Jan en Els Breukelman,
tel. 0573 250 102,
koster@pglochem.nl

Predikant:
Ds. P.L. Wansink
pwansink@pglochem.nl
Tel. 06 520 522 43

Pastoraat PG Lochem:
pastoraat@pglochem.nl
coördinator bezoekwerk
Amanda Knapen
Tel. 0573 250 603 of
06 387 166 17

Team vertrouwenspersonen
Ring Lochem-Zutphen
info@vertrouwenspersoonRLZ.nl
tel. 06 156 043 38

Uitvaartdiensten:
E. te Loo, tel. 0573 250 312
of 06 518 967 97,
uitvaart@pglochem.nl

Cantor-organist:
Mw. E. Dijkerman,
tel. 06 391 477 82,
elsdijkerman@gmail.com

Autopool kerkdiensten
autopool@pglochem.nl
Marian de Hoop
tel. 06-251 922 21

Bankrekeningnummers:
Diakonie NL63RABO0373740018
t.n.v. TG Dienen PGL Lochem

Beheer NL29RABO0373711530
t.n.v. Protestantse Gemeente
Lochem

Webmaster PGlochem
e-mail: webmaster@pglochem.nl

Voor meer informatie van de Protestantse Gemeente Lochem:
www.kerklochem.nl/contact

Samenspraak nr 2 - 2026, 36e jaargang

Samenspraak is het contactorgaan van
de Protestantse Gemeente Lochem.

Redactie Samenspraak

Eindredacteur: Antoinette Oprel-van Riel
Redacteuren: Jan Breukelman, Jan Dinkelman,
Diny Nijkamp en Jan Nijland
Vormgeving: Sander van Voorst

*De foto's in dit nummer zijn beschikbaar gesteld
door: Jan Dinkelman, JanWillem Drost, Dienke
Geurtz, Diny Nijkamp en Pixabay.*

Uitgever: De Zalige Zalm, Deventer

Wilt u reageren?

De redactie van *Samenspraak* ziet uw vragen,
opmerkingen en aanmerkingen
graag tegemoet:
samenspraak@pglochem.nl, of
Paul Krugerstraat 8, 7241 DW Lochem

*De redactie behoudt zich het recht voor om bijdragen
in te korten en/of te redigeren.*

Kopij voor het volgende nummer inleveren **vóór 12.00 uur**
op maandag 9 maart
Samenspraak april nr. 3 2026 verschijnt uiterlijk 28 maart

Inzending zondagsbrief uiterlijk **woensdagavond:** zondagsbrief@pglochem.nl

Lees rooster

maart

zondag	1	1 Samuël 12:12-25
maandag	2	1 Samuël 13:1-15a
dinsdag	3	1 Samuël 13:15b-14:3
woensdag	4	1 Samuël 14:4-15
donderdag	5	1 Samuël 14:16-23a
vrijdag	6	Psalm 25
zaterdag	7	1 Samuël 14:23b-35
zondag	8	1 Samuël 14:36-46
maandag	9	1 Samuël 14:47-15:9
dinsdag	10	1 Samuël 15:10-23
woensdag	11	1 Samuël 15:24-35
donderdag	12	Romeinen 7:1-12
vrijdag	13	Romeinen 7:13-25
zaterdag	14	1 Samuël 16:1-13
zondag	15	1 Samuël 16:14-23
maandag	16	1 Samuël 17:1-15
dinsdag	17	1 Samuël 17:16-30
woensdag	18	1 Samuël 17:31-40
donderdag	19	1 Samuël 17:41-54
vrijdag	20	1 Samuël 17:55-18:5
zaterdag	21	1 Samuël 18:6-16
zondag	22	1 Samuël 18:17-30
maandag	23	1 Samuël 19:1-17
dinsdag	24	1 Samuël 19:18-24
woensdag	25	Romeinen 8:1-11
donderdag	26	Romeinen 8:12-21
vrijdag	27	Romeinen 8:22-30
zaterdag	28	Romeinen 8:31-39

*Alle Israëlieten moesten
hun ploegscharen,
hakken, bijlen en
sikkels bij de
Filistijnen laten
slijpen*

1 Samuël 13:20

Lied: Ik wens jou

Ik wens jou een dak boven je hoofd
Dat je huis een thuis mag zijn,
je tafel vol met brood
dat je rustig slapen kunt, de hele nacht
dat de liefde van je leven op je wacht

Ik wens jou genoeg om door te gaan
dat je rijkdom vindt door van weinig te bestaan
ik wens jou – volle dagen toe – en vrije tijd
met kinderen om je heen, tot aan het eind

een muur voor de wind
en een vuur voor de kou
een jas voor de regen
en een vriend dichtbij jou

'k wens jou vrede toe om wie je bent
dat je lacht en huilt met alle mensen die je kent
dat de liefde aan je hart vervulling geeft
in elk van de seizoenen dat je leeft

een muur voor de wind
en een vuur voor de kou
een jas voor de regen
en een vriend dichtbij jou

Ik bescherm je voor de wind,
en vind voor jou een schuilplaats
in de nacht maak ik een vuur
want dan word je niet bang
in het donker loop ik naast je als trouwe engel
Ik ben hier, wij gaan samen, heel je leven lang

Trinity, 2018

